

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.3.2011
KOM(2011) 109 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Energieffektivitetsplan 2011

SEK(2011) 280 endelig
SEK(2011) 277 endelig
SEK(2011) 275 endelig
SEK(2011) 276 endelig
SEK(2011) 278 endelig
SEK(2011) 279 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Energieffektivitetsplan 2011

1. EN NY PLAN FOR ENERGIEFFEKTIVITET

Energieffektivisering spiller en central rolle i EU's Europa 2020-strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst¹ og i omstillingen til en ressourceeffektiv økonomi. Øget energieffektivitet² er et af de mest virkningsfulde midler til at styrke energiforsynings sikkerheden og reducere emissionerne af drivhusgasser og andre forurenende stoffer. På mange måder kan øget energieffektivitet ses som Europas største energiresource³. Det er grunden til, at EU har sat sig det mål for 2020 at nedbringe primærenergiforbruget med 20 % i forhold til prognoserne for 2020⁴, og til, at Kommissionen i sin meddelelse om EU's energistrategi for 2020⁵ fremhævede dette mål som afgørende for at nå de langsigtede mål på energi- og klimaområdet.

Der er taget væsentlige skridt i retning af dette mål – især på markedet for husholdningsapparater og i bygningssektoren⁶. Ikke desto mindre tyder Kommissionens seneste skøn på, at EU kun vil nå halvdelen af 20 %-målet⁷. EU må skride til handling nu for at komme på rette kurs, så vi kan nå målet. Som reaktion på Det Europæiske Råds opfordring den 4. februar 2011 til at gøre "en beslutsom indsats for at udnytte det betydelige potentiale for større energibesparelser i bygninger, transport og produkter og processer"⁸, har Kommissionen derfor udarbejdet nærværende omfattende energieffektivitetsplan.

Gennemførelsen af handlingsplanen vil blive koordineret med andre politiske tiltag under Europa 2020-strategiens flagskibsinitiativ, "Et ressourceeffektivt Europa"⁹, bl.a. med

¹ KOM(2010) 2020.

² Teknisk set betyder "øget energieffektivitet", at energiforbruget nedsættes, mens den økonomiske aktivitet eller tjenesteydelse opretholdes på uændret niveau. "Energibesparelse" er et bredere begreb, der også omfatter nedsættelse af energiforbruget gennem adfærdsændringer eller nedsat økonomisk aktivitet. I praksis er de to begreber svære at holde ud fra hinanden, og de bruges – som i denne meddelelse – ofte i flæng.

³ Det energiforbrug, der spares ved hjælp af øget energieffektivitet, udtrykkes i "Negajoules". Den 13 % forbedring i energieffektiviteten, der skete hos slutforbrugerne i EU-27 i perioden 1996 – 2007, svarer til en energibesparelse på 160 Mtoe ("Overall Energy Efficiency Trends and Policies in the EU27", ADEME 2009).

⁴ Se formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles, den 8.-9. marts 2007, 7224/1/07 REV 1. Dette mål svarer til en besparelse på 368 mio. tons olieækvivalent (Mtoe) i primærenergi (internt bruttoenergiforbrug minus ikke-energirelaterede anvendelser) i 2020 i forhold til det forventede forbrug i samme år på 1842 Mtoe. Målet blev bekræftet på ny af Det Europæiske Råd i juni 2010 (17.6.2010, nr. EUCO 13/10).

⁵ KOM(2010) 639.

⁶ Som led i handlingsplanen for energieffektivitet fra 2006 (KOM(2006) 545 endelig). Fremskridtene vurderes i det interne arbejdsdokument, SEK(2011) 275, der ledsager energieffektivitetsplanen.

⁷ Ifølge Kommissionens seneste skøn på grundlag af de energieffektivitetsforanstaltninger, der er iværksat indtil december 2009.

⁸ Det Europæiske Råds konklusioner af 4.2.2011, nr. EUCO 2/11.

⁹ KOM(2011) 21.

køreplanen for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050¹⁰, for at sikre sammenhæng mellem politikkerne, vurdere kompromisser mellem politikområderne og udnytte mulighederne for synergivirkninger. Foranstaltningerne for at øge energieffektiviteten skal bidrage til EU's overordnede mål om ressourceeffektivitet, der går ud på at sikre en effektiv udnyttelse af alle naturressourcer og høje miljøbeskyttelsesstandarder.

De samlede virkninger af en fuld gennemførelse af de eksisterende og nye foranstaltninger vil gennemgribende forandre vores hverdag og vil kunne medføre besparelser på op til 1000 EUR pr. husstand¹¹ om året, forbedre den europæiske industris konkurrenceevne, skabe op til 2 mio. arbejdspladser¹² og reducere de årlige drivhusgasemissioner med 740 mio. ton¹³.

Det største energibesparelspotentiale ligger i **bygningssektoren**. Energieffektivitetsplanen lægger især vægt på midlerne til at sætte gang i renoveringsprocessen inden for offentlige og private bygninger og forbedre energieffektiviteten i de komponenter, der indgår i bygningerne, og de husholdningsapparater, der benyttes i dem. Der lægges vægt på den offentlige sektors rolle som forbillede, og det foreslås at fremskynde moderniseringen af offentlige bygninger ved at sætte bindende mål og indføre energieffektivitetskriterier for offentlige indkøb. Desuden foreslås det, at forsyningsselskaberne forpligtes til at hjælpe deres kunder til at skære ned på energiforbruget.

Transportsektoren rummer det næststørste potentiale. Mulighederne her vil blive drøftet i den kommende hvidbog om transport.

For at forbedre energieffektiviteten i **industrien** foreslås det at opstille energieffektivitetskrav til industrielt udstyr, formidle bedre information til små og mellemstore virksomheder og indføre energisyn og energiforvaltningssystemer. Der foreslås også forbedringer af effektiviteten i el- og varmeproduktion, og dermed omfatter planen energieffektiviserings tiltag i hele energiforsyningskæden.

Mål for energieffektiviteten er et virkningsfuldt middel til at sætte gang i indsatsen og skabe politisk fremdrift. "Europe 2020"-processen har med indførelsen af "det europæiske semester" skabt nye rammer for styring af EU's indsats for energieffektivisering samt yderligere redskaber til dette formål. Kommissionen foreslår derfor, at der fastsættes mål i to etaper. Som første skridt er medlemsstaterne allerede i gang med at fastsætte nationale mål og programmer for energieffektivisering. Disse vejledende mål og hver enkelt medlemsstats indsats skal evalueres med henblik på at vurdere sandsynligheden for, at det overordnede EU-mål nås, og i hvilken grad landenes resultater opfylder det fælles mål. Kommissionen vil bistå medlemsstaterne og forsyne dem med redskaber til udarbejdelse af deres energieffektiviseringsprogrammer, og den vil nøje følge gennemførelsen af disse på grundlag af det reviderede retsgrundlag og inden for de nye rammer, som Europe 2020-processen har skabt. I 2013 vil Kommissionen forelægge en vurdering af resultaterne og af, om programmerne tilsammen vil føre til, at EU's 20 %-mål nås. Hvis vurderingen i 2012 viser, at det overordnede EU-mål sandsynligvis ikke vil kunne nås, vil Kommissionen som næste skridt foreslå retligt bindende mål for 2020. Her skal der ligesom på området vedvarende

¹⁰ KOM(2011) 112.

¹¹ Meddelelse fra Kommissionen: Energieffektivitet: opfyldelse af målet om 20 %, KOM (2008) 772.

¹² Skøn baseret på data for bygningsektoren. Se konsekvensanalysen, der ledsager energieffektivitetsplanen, SEK(2011) 277.

¹³ Se konsekvensanalysen, der ledsager energieffektivitetsplanen, SEK(2011) 277.

energi tages hensyn til hver enkelt medlemsstats udgangspunkt, økonomiske forhold og foranstaltninger, der allerede er gennemført på dette område.

Nærværende plan bygger på bidrag fra Europa-Parlamentet, især den nylige initiativbetænkning om energieffektivitet¹⁴, og fra mange berørte parter samt på erfaringerne med handlingsplanen for energieffektivitet fra 2006. Kommissionen skønner, at de foranstaltninger, der allerede er iværksat, sammen med de nye foranstaltninger, der forelægges i denne plan, vil sikre, at 20 %-målet nås fuldt ud. Det ledende princip bag planen er at foreslå klart bindende foranstaltninger uden bindende nationale mål.

Hvis planen skal blive en succes, kræver det et tæt samarbejde mellem EU's institutioner, medlemsstaterne og alle interesseparter. Kommissionen forventer, at alle berørte parter engagerer sig fuldt ud i dette ambitiøse forehavende.

2. DEN OFFENTLIGE SEKTOR SKAL FOREGÅ MED ET GODT EKSEMPEL

De offentlige udgifter tegner sig for 17 %¹⁵ af EU's BNP. Bygninger, der er offentligt ejede eller benyttes af det offentlige, udgør 12 % af bygningsmassen i EU¹⁶. Det er afgørende, at der lægges større vægt på energieffektivitet i den offentlige sektor, både i forbindelse med offentlige indkøb og modernisering af offentlige bygninger og ved at fremme energieffektiviserings tiltag i byer og lokalsamfund. Den offentlige sektor kan skabe nye markeder for energieffektive teknologier, tjenester og forretningsmodeller. Medlemsstaterne er nødt til at omlægge deres støtte til energiforbrug, for eksempel ved at målrette den mod at forbedre energieffektiviteten og bekæmpe energifattigdom.

• Energieffektivitet i forbindelse med offentlige indkøb

Hvis det offentliges udgifter målrettes mod energieffektive produkter, transportformer, bygninger, anlægsarbejder og tjenester, vil det nedbringe myndighedernes energiregninger og give mere valuta for pengene. Kommissionen har gennem sit arbejde for at fremme offentlige indkøb til gavn for miljøet bidraget til dette mål ved at udvikle indkøbskriterier, der tager energieffektiviteten i betragtning¹⁷. Desuden er offentlige organisationer, der er omfattet af EU's direktiver om offentlige indkøb, allerede forpligtet til at tage energieffektivitetskriterier i betragtning ved indkøb af køretøjer¹⁸ og kontorudstyr¹⁹. Fra 2019 vil dette også gælde for den offentlige sektors nye bygninger, der skal være "næsten energineutrale"²⁰. For at udbrede

¹⁴ Europa-Parlamentets initiativbetænkning om revision af handlingsplanen for energieffektivitet, 2010/2107 (INI).

¹⁵ Se fodnote 13.

¹⁶ Se "Study to Support the Impact Assessment for the EU Energy Saving Action Plan", Ecorys, Ecofys & BioIntelligence (2010). Skønnet er baseret på den antagelse, at der er 5 m² offentlige bygninger pr. indbygger, hvilket betyder, at offentlige bygninger (når der ses bort fra socialt boligbyggeri) i EU samlet dækker et gulvareal på 2,5 mia. m². Gulvarealet for alle bygninger tilsammen er 21 mia. m².

¹⁷ Meddelelse fra Kommissionen: Offentlige indkøb for et bedre miljø, KOM(2008) 400.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport – se også den nye portal om renere køretøjer, der skal hjælpe de offentlige myndigheder med at gennemføre direktivet ved at give dem og slutbrugerne en sammenlignende analyse over livscyklusomkostningerne for eksisterende køretøjer (<http://www.cleanvehicle.eu/>).

¹⁹ I henhold til EU's Energy Star-program, der forpligter medlemsstaternes centralforvaltninger og EU-institutionerne til at købe udstyr, der som er mindst lige så energieffektivt som Energy Star-mærket udstyr (forordning (EF) nr. 106/2008).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne.

denne fremgangsmåde i større skala mener Kommissionen, at offentlige myndigheder systematisk bør anvende høje energieffektivitetsstandarder, når de indkøber varer (f.eks. it-udstyr), tjenesteydelser (f.eks. energi) og anlægsarbejder (f.eks. modernisering af bygninger).

- **Renovering af offentlige bygninger**

Offentlige organisationer bør føre an ved at hæve deres bygningers energimæssige ydeevne til et højt niveau. For at nå de ønskede resultater bør de offentlige myndigheder som minimum fordoble den nuværende renoveringsrate. Kommissionen vil derfor fremsætte forslag om en retsakt²¹, der vil forpligte de offentlige myndigheder til at renovere mindst 3 % af deres bygninger (målt i gulvareal) hvert år, svarende til omkring det dobbelte af den gennemsnitlige nuværende renoveringsrate for den europæiske bygningsmasse²². Hver renovering bør bringe den pågældende bygning op blandt de bedste 10 % af den nationale bygningsmasse. Og når offentlige organisationer lejer eller køber eksisterende bygninger, bør disse altid være i den højeste eksisterende energiklasse.

- **Kontrakter om energiydelser**

Kontrakter om energiydelser er et vigtigt redskab i moderniseringen af bygninger. Ifølge denne resultatbaserede indkøbsmodel anvendes besparelser i form af lavere energiregninger og vedligeholdelsesomkostninger, der skyldes energieffektivisering, til at dække (en del af) investeringsomkostningerne ved foranstaltningerne. Denne model er afprøvet og har vist sig omkostningseffektiv i en række medlemsstater²³. Kontrakter om energiydelser kan bruges til at sætte gang i renovering af offentlige bygninger og øge energieffektiviteten i offentlig infrastruktur som f.eks. gadebelysning²⁴. Imidlertid hæmmes udbredelsen af energiydelseskontrakter i mange medlemsstater af uklare lovrammer og mangel på pålidelige oplysninger om energiforbruget, der kan danne referencegrundlag for en måling af resultaterne. Kommissionen vil fremsætte lovforslag for at løse disse problemer i 2011.

- **Energieffektivisering på lokalt plan**

Over 2000 byer har frivilligt forpligtet sig til at gennemføre bæredygtige energiforanstaltninger via den EU-støttede borgmesteraftale²⁵. Parterne i borgmesteraftalen har formelt forpligtet sig til at nedbringe deres CO₂-emissioner med over 20 % inden 2020 ved at indføre bæredygtige energiløsninger på deres områder. Aftalen konkretiseres via handlingsplaner for bæredygtig energi, der udformes i overensstemmelse med aftalens metode og vedtages formelt af det enkelte by-/regionalråd. Fordelene rækker ud over energibesparelser: renovering af bygninger, bymobilitet og byrenovering er

²¹ Denne retsakt vil som de øvrige bindende foranstaltninger i energieffektivitetsplanen blive ledsaget af en grundig konsekvensanalyse, der vil omfatte en tilbundsgående analyse af den foreslåede årlige renoveringsrate og en undersøgelse af den bedste metode til gennemførelse og overvågning.

²² Denne procentdel gælder på medlemsstatsniveau. Den nuværende moderniseringsrate ligger på mellem 1,2 % og 1,5 % om året i EU-27. Den øvre ende af intervallet afspejler renoveringsraten for bygninger, der har et areal på over 1000 m², hvilket er tilfældet for de fleste offentlige bygninger, og forklarer, hvorfor en fordobling af den nuværende rate fører til en rate på 3 %. Se fodnote 11 og SEK(2008) 2865.

²³ Bl.a. Danmark, Frankrig og Tyskland.

²⁴ I 2005 var elforbruget til gadebelysning 36 TWh.

²⁵ Se http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/docs/ia_2009/sec_2009_0324_en.pdf

Initiativet til en aftale blev lanceret i januar 2008, og byer og regioner begyndte at tilslutte sig aftalen i oktober 2008, da udformningen af aftaleteksten var afsluttet. Se http://www.eumayors.eu/home_en.htm

arbejdskraftintensive økonomiske aktiviteter, og de arbejdspladser, der skabes, er for det meste stabile og risikerer ikke udflytning.

Kommissionen vil fortsat støtte den lokalt baserede tilgang til energieffektivitet gennem borgmesteraftalen, og den vil tilskynde til, at der indgås partnerskaber med flere interesserede byer, også i lande uden for EU. I 2011 vil den også iværksætte et nyt initiativ vedrørende intelligente byer og lokalsamfund, der skal udvikle en europæisk ramme for ekspertise inden for innovative kulstoffattige og effektive energiløsninger på kommunalt plan. Dette initiativ vil især lægge vægt på at fremskynde omsætningen af forskningsresultater i reelle, fungerende nyskabelser i udvalgte byer og lokalsamfund. Initiativet vil navnlig støtte storstilede demonstrationsprojekter, der også omfatter tiltag vedrørende bymobilitet, "grøn infrastruktur"²⁶ og brug af informations- og kommunikationsteknologi.

3. FREMME AF LAVENERGIBYGNINGER

Næsten 40 %²⁷ af det endelige energiforbrug kan tilskrives boliger, offentlige og private kontorer, butikker og andre bygninger. Som det ses af figuren, går to tredjedele af energiforbruget i boliger til rumopvarmning.

Figur: Husstandsenergiforbruget i EU-27

Kilde: Odyssee indicators, www.buildup.eu

Der er stadig et stort uudnyttet energibesparelspotentiale. Der findes metoder til at nedbringe eksisterende bygningers forbrug med 50 – 75 %²⁸ og til at halvere typiske

²⁶ Grøn infrastruktur er et eksempel på tilpasning til klimaændringerne og går bl.a. andet ud på at bruge træer og planter til at nedbringe temperaturen i byer og dermed reducere behovet for energi til afkøling. Grøn infrastruktur kan også bruges til at afbøde risikoen for oversvømmelse og forbedre vand-, luft- og økosystemkvaliteten. Se KOM(2009) 147 endelig, s. 5, og KOM(2011) 17 endelig, s. 8.

²⁷ I 2008. Se Eurostats indikatorer for energi, transport og miljø, 2010.

apparaters energiforbrug. Men renoveringsraten for bygninger er for lav, og det samme gælder udbredelsen af de mest energieffektive apparater. Hindringerne for mere energieffektive bygninger må overvindes, og Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at indføre ordninger, der kan fremme energieffektiviseringen af bygningerne i den private sektor.

- **Energiforbruget til opvarmning af bygninger skal nedbringes**

Det er afgørende, at der gøres noget ved energiforbruget til opvarmning af bygninger i de kommende år. Kommissionen vil yderligere udforske de forskellige eksisterende muligheder for at fremme brugen af fjernvarme i forbindelse med integreret byplanlægning.

- **Retlige hindringer**

En alvorlig hindring for en forbedret energieffektivitet er "splittede incitamenter". Dette udtryk beskriver den ofte forekommende situation, hvor ejer og lejer begge tøver med at betale for forbedringer i energieffektiviteten i en udlejet ejendom, fordi modparten også vil få fordel af investeringen. Flere medlemsstater har opstillet regler for, hvor store beløb investorer må kræve dækket af lejerne. Når det gælder offentlige bygninger og erhvervsbygninger, kan energitjenesteselskaber også i høj grad medvirke til at løse problemet. Kommissionen vil fremsætte lovforslag om at forpligte medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger – i overensstemmelse med nationale ejendomsretlige bestemmelser – for at løse dette problem.

- **Uddannelse**

Konstruktion af energieffektive bygninger stiller ofte store tekniske krav. Der er mangel på passende uddannelsesmuligheder for arkitekter, ingeniører, revisorer, håndværkere, teknikere og installatører - især dem, der arbejder med renovering af bygninger. I dag er der omkring 1,1 mio. kvalificerede arbejdere til rådighed, men det skønnes, at der bliver brug for 2,5 mio. i 2015²⁹. Kommissionen er derfor i gang med at iværksætte et initiativ vedrørende opkvalificering af arbejdskraften i byggesektoren, "BUILD UP Skills: Sustainable Building Workforce Initiative", for at hjælpe medlemsstaterne med at vurdere behovet for videreuddannelse i byggesektoren, udvikle strategier for at opfylde behovet og fremme effektive uddannelsesordninger. Initiativet vil muligvis udmunde i anbefalinger om certificering, oplæring og opkvalificering af håndværkere. Kommissionen vil også samarbejde med medlemsstaterne om at tilpasse de erhvervsfaglige og akademiske uddannelsesforløb, så de afspejler de nye kvalifikationsbehov (i overensstemmelse med den europæiske referenceramme for kvalifikation). Ifølge Kommissionens flagskibsinitiativ, "En dagsorden for nye kvalifikationer og job"³⁰, er der behov for, at udbuddet af færdigheder afstemmes med arbejdsmarkedets behov. Overgangen til energieffektive teknologier kræver nye kvalifikationer og en miljøbevidsthedsfremmende erhvervsuddannelse i byggesektoren og mange andre sektorer.

²⁸ Eksempler på modernisering som led i EU's program for grønne bygninger (Green Building programme) viser omkostningseffektive reduktioner på op til 80 %.

²⁹ Jf. den forudgående evaluering af initiativet om videreuddannelse og opkvalificering af arbejdskraften i byggesektoren inden for energieffektivitet og vedvarende energi som led i programmet "Intelligent Energi – Europa". Se "Study to Support the Impact Assessment for the EU Energy Saving Action Plan", Ecorys, Ecofys & BioIntelligence (2010), s. 34.

³⁰ KOM(2010) 682.

- **Energitjenesteselskaber: katalysatorer for renovering**

Energitjenesteselskaber tilbyder forbedringer i energieffektiviteten. De tager en økonomisk risiko ved at dække – eller medvirke til at finansiere – initialomkostningerne ved investeringer i energieffektivisering og refinansiere disse ved hjælp af de opnåede besparelser. De kan hjælpe de offentlige myndigheder med at opgradere bygninger ved at samle dem i skalérbare projekter under kontrakter om energiydelser. Undersøgelser tyder på, at markedspotentialet for energiydelser i Europa ikke er fuldt udviklet³¹. Potentielle kunder i den private og den offentlige sektor savner ofte systematisk information om, hvilke ydelser energitjenesteselskaberne tilbyder, eller nærer tvivl om kvaliteten af de tilbudte ydelser. For at overvinde disse hindringer og gøre markedet for energiydelser mere gennemskueligt vil Kommissionen foreslå, at medlemsstaterne opstiller markedsoversigter, lister³² over akkrediterede energitjenesteselskaber og modelkontrakter. I denne forbindelse vil der blive lagt vægt på at sikre, at man, når man indleder renoveringsarbejder i bygninger, med det samme foretager en gennemgribende renovering for at undgå gentagne forstyrrelser i bygningerne. Det europæiske ekspertisecenter for offentlig-private partnerskaber (EPEC) kan også bidrage med nyttig information.

For at energitjenesteselskaberne kan spille deres rolle, må de have adgang til finansielle ressourcer. Innovative finansieringsmuligheder med høj løftestangseffekt både på nationalt og europæisk plan vil være et passende middel til at sætte gang i udviklingen af dette marked, for eksempel gennem udvidet adgang til projektbaseret finansiering via instrumenter, der kan omfatte likviditets- og garantiordninger, kreditmuligheder og revolverende fonde.

4. ENERGIEFFEKTIVISERING: VEJEN TIL ET KONKURRENCEDYGTIGT EUROPÆISK ERHVERVSLIV

- **Effektiv varme- og elproduktion**

Omkring 30 % af EU's primærenergiforbrug kan tilskrives energisektoren og går hovedsagelig til omdannelse af energi til el og varme samt til distribution. Der skal opbygges ny produktionskapacitet og ny infrastruktur til erstatning for aldrende udstyr og for at opfylde en øget efterspørgsel³³. Det er vigtigt at sikre, at energieffektiviteten tages med i betragtning, og at ny kapacitet afspejler den bedst tilgængelige teknologi (BAT). Emissionshandelsordningen³⁴ vil bidrage til at nå dette mål, og det samme gælder det nye direktiv om industrielle emissioner³⁵. Kommissionen vil undersøge, i hvor høj grad disse foranstaltninger fører til en forbedring af effektiviteten i nye produktionsanlæg. På baggrund af resultaterne og nødvendigheden af at øge effektiviteten på mellemlang til lang sigt vil

³¹ Det skønnes, at der i EU er 700-1040 aktive energitjenesteselskaber, der repræsenterer et marked på 6,7 – 8,5 mia. EUR. Markedspotentialet anslås til 25 mia. EUR. Se "Energy Service Companies market in Europe – JRC", Bertoldi, Marino, Rezessy, Boza-Kiss (2010).

³² Sådanne lister kan udarbejdes på nationalt plan og omfatte alle former for energitjenesteselskaber. Listerne skal kun tjene som informationsredskab. Forudsat at der ikke kræves nogen akkreditering eller kvalificering som kriterium for at blive opført på listen, sikres det, at listen ikke får negative følger som f.eks. udelukkelse af virksomheder fra markedet. Frivillig brug af kvalitetsmærker og referencer kan være yderligere et middel til at øge tilliden til kvaliteten af de ydelser, der tilbydes.

³³ Meddelelse fra Kommissionen: Prioriteringer på energiinfrastrukturuområdet for 2020 og derefter – en plan for et integreret europæisk energinet, KOM(2010) 677/4.

³⁴ Direktiv 2003/87/EF som ændret.

³⁵ Direktiv 2010/75/EU.

Kommissionen overveje at foreslå bestemmelser, der forpligter medlemsstaterne til at kræve, at nye anlæg opfylder de BAT-niveauer, der gælder for nye anlæg, som betingelse for at få tilladelse til ny produktionskapacitet, og til at sikre, at eksisterende anlæg opgraderes til de BAT-niveauer, der gælder for eksisterende kapacitet, som led i fornyelse af deres tilladelse.

Endnu en vigtig opgave for Kommissionen er at undersøge, hvordan man effektivt kan genvinde spildvarmen fra el- og industriproduktionsprocesser, da potentialet for besparelser på dette område langt fra udnyttes fuldt ud og kan dække en betydelig del af Europas behov for termisk energi, f.eks. til opvarmning og afkøling. Tiltag til genvinding af spildvarme vil øge de lokale ressourcer og i mange tilfælde gøre det unødvendigt at importere energi. For at udnytte dette potentiale er det nødvendigt med en integreret, tværgående strategi, der tager højde for de nuværende behov for termisk energi, f.eks. i bygninger og virksomheder, lokale og regionale myndigheders rolle i planlægning og gennemførelse af energieffektive og miljøvenlige strategier, herunder udvikling af effektive infrastrukturer, og synergivirkninger med kommercielle løsninger på billig, ren og nem varmforsyning ved hjælp af genvundet spildvarme.

Udvidet brug af (højeffektiv) kraftvarmeproduktion, også ved udnyttelse af kommunale affaldshåndteringsanlæg, og fjernvarme og afkøling kan yde et vigtigt bidrag til øget energieffektivitet. Kommissionen vil derfor foreslå, at hvor der er en tilstrækkelig potentiel efterspørgsel, for eksempel hvor der er en passende koncentration af bolig- eller erhvervsbygninger i nærheden, bør tilladelser til ny produktion af termisk energi gøres betinget af, at produktionen kombineres med systemer, der gør det muligt at udnytte varmen – kraftvarmeproduktion³⁶ – og at fjernvarmesystemer kombineres med elproduktion, hvor som helst det er muligt. For at øge kraftvarmeanlæggenes energibesparelse foreslår Kommissionen også, at eldistributionssystemoperatører giver el fra kraftvarmeanlæg forrang, og at kravene over for transmissionssystemoperatørerne vedrørende adgang til og lastfordeling af el fra kraftvarmeanlæg styrkes.

- **Energieffektivitet i el- og gasnet**

Kommissionen vil styrke grundlaget for, at de nationale netregulerende myndigheder tager energieffektivitet i betragtning i deres beslutninger og i overvågningen af forvaltningen og driften af gas- og elnettene og –markederne, og at energieffektivitetsmål afspejles i reguleringen af nettene og nettarifferne samt i netkodekser og tekniske kodekser.

- **Energieffektivitet som erhvervssektor**

En forudsætning for et energieffektivt Europa er, at energibesparelser forbindes med økonomisk værdi ved hjælp af markedsmekanismer. Derfor er der brug for midler til at sætte en økonomisk værdi på energibesparelser og gøre forsyningsselskabernes (leverandørers og distributørers) fortjeneste betinget af energieffektiviteten snarere end af mængden af energi, der leveres. Nogle medlemsstater³⁷ har allerede indført nationale krav om energibesparelser for energisektoren med gode resultater: der er opnået besparelser på op til 6 % i det endelige energiforbrug³⁸. I ordninger af denne type forpligtes forsyningsselskaberne til at levere

³⁶ Direktiv 2004/8/EF om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked og om ændring af direktiv 92/42/EØF.

³⁷ Det er f.eks. tilfældet i Det Forenede Kongerige, Italien, Frankrig og Danmark samt i Flandern.

³⁸ Se "Study to Support the Impact Assessment for the EU Energy Saving Action Plan", Ecorys, Ecofys & BioIntelligence (2010).

energibesparelser i et fastsat omfang ved at udføre energieffektiviseringsforanstaltninger hos deres kunder (f.eks. husstande, virksomheder, kommuner eller boligforeninger) eller i andre sektorer som energiproduktion eller -transport. Som alternativ til selv at levere besparelserne kan forsyningsselskaberne ifølge nogle af ordningerne købe energibesparelser fra f.eks. energitjenesteselskaber. Energibesparelsesforpligtelser stimulerer leverandørerne til at ændre deres forretningsmodel fra detailsalg af energiprodukter til udbud af energitjenester.

Kommissionen vil foreslå, at alle medlemsstater indfører nationale ordninger med krav om energibesparelser, der er afpasset efter omstændighederne i de enkelte lande. Alt afhængigt af, hvor omfattende og strenge kravene er, vil dette kunne resultere i besparelser på op til 100 mio. ton olieækvivalent (Mtoe) i 2020³⁹.

• Styrkelse af den europæiske fremstillingsindustris konkurrenceevne

Industrien står for omkring 20 %⁴⁰ af EU's primærenergiforbrug. Det er denne sektor, der har oplevet størst fremgang, hvad angår energieffektivitet (en forbedring på 30 % i energiintensiteten over 20 år). Der er dog stadig flere muligheder for at spare energi. EU's emissionshandelssystem og energibeskatningsdirektiv (herunder den planlagte reform heraf)⁴¹ tilskynder til, at nogle af disse muligheder udnyttes. Der bør også tages hensyn til hindringer som for eksempel mangel på information og manglende adgang til finansiering samt det kortsigtede pres fra erhvervslivet. Det ville nedbringe elregningerne og forbedre konkurrenceevnen at overvinde disse hindringer. I en tid med stadig færre energiresourcer på verdensplan kan ekspertise inden for energieffektive processer, teknologier⁴² og tjenester omdannes til ny eksportvirksomhed, som giver den europæiske industri en konkurrencefordel.

Hindringerne for investeringer i energieffektiv teknologi er mest problematiske for **små og mellemstore virksomheder** (SMV'er)⁴³. Kommissionen opfordrer derfor medlemsstaterne til at forsyne dem med relevant information (for eksempel lovgivningsmæssige krav, kriterier for tilskud til opgradering af maskineri, uddannelse i energiforvaltning og af energieksperter) og sørge for passende incitamenter⁴⁴ (såsom skattenedsættelser, finansiering af energieffektive investeringer eller finansiering af energisyn). I samarbejde med de relevante industriorganisationer vil Kommissionen støtte udvekslingen af bedste praksis inden for energieffektivitet samt projekter, der skal styrke energiforvaltningen i mikrovirksomheder og små virksomheder. Den vil støtte udviklingen af værktøjer, som SMV'er kan bruge til at sammenligne deres energiforbrug med lignende virksomheder.

Kommissionen foreslår at gøre periodiske energisyn obligatoriske for **store virksomheder**. Den vil anbefale, at medlemsstaterne udvikler incitamenter for at få virksomhederne til at indføre energiforvaltningssystemer (f.eks. som fastsat i standard EN 16001) som en systematisk ramme for rationel energiudnyttelse⁴⁵.

³⁹ Se konsekvensanalysen, der ledsager energieffektivitetsplanen, SEK(2011) 277.

⁴⁰ I 2008. Se indikatorerne for energi, transport og miljø fra Eurostat, 2010.

⁴¹ Direktiv 2003/96/EF.

⁴² Se Kommissionens meddelelse om ELECTRA (KOM(2009) 594).

⁴³ Energy efficiency in SMEs: Success Factors and Obstacles (Eurochambres (2010)).

⁴⁴ Kommissionen minder om, at for så vidt angår foranstaltninger, der involverer statsstøtte, skal medlemsstaterne respektere reglerne om statsstøtte som fastsat i artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

⁴⁵ Herunder energiforvaltning som en integreret del af et overordnet miljøforvaltningssystem, hvis dette er hensigtsmæssigt.

Ved at bygge videre på den succes, som miljøvenlige designforanstaltninger har haft som et effektivt redskab til at fremme innovation i energieffektive europæiske teknologier, undersøger Kommissionen, hvorvidt og i så fald hvilke **krav til energimæssig ydeevne (miljøvenligt design)** der ville være egnede til almindeligt industriudstyr såsom industrimotorer, store pumper, trykluft, udstyr til tørring, smeltning, støbning, destillation samt ovne.

Kommissionen vil fortsat samarbejde med industrien – herunder energiintensive industrier⁴⁶ og ikt-industrien⁴⁷, som har potentiale for at virke som katalysator for andre sektorer – og opfordrer til **frivillige aftaler** om gennemførelse af energieffektive processer og systemer. Disse bør baseres på klare målsætninger, metoder, målinger og overvågningsordninger, bl.a. gennem krav til miljøvenligt design, og kan omfatte formidling af bedste praksis.

- **Forskning og innovation som katalysator for omkostnings- og energieffektive teknologier i industrien**

For at støtte teknologisk innovation vil Kommissionen fortsat fremme **udvikling, test og implementering af nye energieffektive teknologier** f.eks. ved hjælp af den strategiske energiteknologiplan for EU⁴⁸ (SET-planen), med henblik på at nedbringe omkostningerne og forbedre ydeevnen, skabe nye løsninger og øge markedsudbredelsen. Det vil være med til at gøre EU mere energieffektiv og åbne nye markeder for EU-industrierne.

5. PASSENDE NATIONAL OG EUROPÆISK FINANSIEL STØTTE

Mange energieffektive investeringer tjener hurtigt sig selv ind igen, men de gennemføres ikke på grund af markeds- og lovgivningsmæssige hindringer. Markedsincitamenter og prissignaler skal derfor forstærkes gennem energi- og CO₂-afgifter og gennem nationale energibesparelsesforpligtelser for forsyningsvirksomhederne (se kapitel 4). Dette skal suppleres af mekanismer til at forbedre adgangen til passende finansieringsprodukter. Eftersom investeringsomkostningerne udgør en betydelig hindring for anvendelsen af energieffektiv teknologi, spiller adgangen til finansiering en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde investeringer.

EU støtter på nuværende tidspunkt energieffektivitet ved at supplere de nationale finansieringsprogrammer gennem følgende foranstaltninger:

- **Samhørighedspolitikken:** For perioden 2007-2013 udgør den planlagte støtte fra samhørighedsfondene til investeringer i energieffektivitet, kraftvarme og energiforvaltning ca. 4,4 mia. EUR. Der er gennemført to vigtige ændringer⁴⁹ for bedre at afspejle behovet for energieffektivitet. Hvor regionalpolitikken traditionelt set kun har finansieret investeringer i energieffektivitet i offentlige bygninger og erhvervsbygninger, er det nu muligt at anvende disse midler i boligsektoren i alle medlemsstaterne, og brugen af finansieringstekniske instrumenter er blevet udvidet til energieffektivitet i bygninger. I

⁴⁶ Fremgangsmåden vil fokusere på 1) produkter, 2) energidrevne systemer (f.eks. elmotorer, frekvensomformere, kontroludstyr og pumper) og 3) installationer (f.eks. installationssyn).

⁴⁷ Ikt-sektoren er blevet opfordret til at udvikle og vedtage fælles metoder til at måle energieffektiviteten og drivhusgasemissioner samt en ensrettet måde at sætte tal på dens mulighedsskabende potentiale (KOM(2010) 245 - En digital dagsorden for Europa).

⁴⁸ http://ec.europa.eu/energy/technology/set_plan/set_plan_en.htm

⁴⁹ Forordning (EF) nr. 397/2009 og (EU) nr. 832/2010.

samarbejde med de ansvarlige programforvaltere vil Kommissionen finde måder at optimere brugen af de tilgængelige ressourcer for at forbedre energieffektiviteten.

- **Programmet "Intelligent energi i Europa" (2007-2013):** Programmet til 730 mio. EUR støtter projekter til kompensering for markedssvigt, herunder aktiviteter, der skal fremskynde renovering af bygningsmassen. Et af de nye redskaber er ELENA-instrumentet (European Local Energy Assistance). Det yder tilskud til lokale og regionale myndigheder til dækning af omkostningerne ved teknisk støtte til udvikling af bankfinansierede bæredygtige energiinvesteringer. Det oprindelige instrument blev gennemført af Den Europæiske Investeringsbank Der er planlagt to yderligere instrumenter i 2011⁵⁰. På lidt over et år er der blevet godkendt ti ELENA-projekter, der giver ca. 18 mio. EUR i tilskud til de endelige støttemodtagere med henblik på at mobilisere omkring 1,5 mia. EUR i investeringer i løbet af deres treårige løbetid.
- **Finansiering via formidlere:** Kreditlinjer fra internationale finansieringsinstitutter og andre offentlige banker er en vigtig kilde til finansiering af energieffektivitetsprojekter via finansieringsformidlere, f.eks. lokale banker. Der gøres ofte brug af EU-midler til teknisk bistand enten til de deltagende banker med henblik på kapacitetsopbygning eller til foranstaltninger såsom energisyn for de endelige støttemodtagere.
- **Den europæiske økonomiske genopretningsplan:** Programmet finansierer det offentligt-private partnerskab "energieffektive bygninger" med 1 mia. EUR til forskningsmetoder og -teknologier til nedbringelse af energiforbruget i nye og renoverede bygninger. Derudover arbejder Kommissionen på nuværende tidspunkt sammen med Den Europæiske Investeringsbank om at starte en investeringsfond, der skal bruge uudnyttede midler fra programmet til at støtte energieffektive og vedvarende energiprojekter. Programmet iværksættes senere i 2011.
- **Rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013):** Programmet støtter forskning og innovation inden for energieffektivitet som en tværgående foranstaltning over hele samarbejdsprogrammet, hvilket indtil nu har ført til over 200 projekter, der finansieres med EU-bidrag på 1 mia. EUR.

Under forberedelsen af den næste flerårige finansielle ramme undersøger Kommissionen resultaterne af EU's bistandsprogram og dets merværdi på europæisk plan. Den vil undersøge mulighederne for at forbedre EU's finansieringsmekanismer og andre muligheder for at skabe nye investeringer i energieffektivitet i det omfang, det er nødvendigt for at nå EU's energi- og klimamålsætning for 2020.

6. FORBRUGERBESPARELSERNår forbrugerapparaters - som for eksempel husholdningsapparater og intelligente målere – energiforbrug kontrolleres eller optimeres med henblik på at opnå omkostningsbesparelser, bør forbedringer af energieffektiviteten spille en større rolle. I den forbindelse vil Kommissionen sikre, at der tages højde for forbrugernes interesser i det tekniske arbejde med mærkning, udarbejdelse af information om energibesparelser, aflæsning af målere og brugen af ikt. Kommissionen vil derfor forske i forbrugernes adfærd og indstilling til varekøb og forhåndsteste alternative politiske løsninger på forbrugerne med henblik på at identificere de løsninger, der sandsynligvis vil medføre den ønskede adfærdsændring. Den vil også rådføre sig med forbrugerorganisationer på et tidligt tidspunkt i processen. Forbrugerne har brug for klar, præcis og ajourført information om deres

⁵⁰

De skal gennemføres af Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) og Europarådets Udviklingsbank (CEB).

energiforbrug, hvilket sjældent er tilgængeligt i dag. For eksempel er kun 47 % af forbrugerne på nuværende tidspunkt klar over, hvor meget energi de forbruger⁵¹. De har også brug for pålidelig rådgivning om omkostninger og fordele ved energieffektive investeringer. Kommissionen tager disse forhold op, når retsgrundlaget for energieffektivitetspolitikken revideres.

- **Fremme af energi- og ressourceeffektive apparater**

En af de mest håndgribelige måder at opnå besparelser på husholdningsbudgetterne er ved at forbedre bygningers ydeevne og de produkter, der bruges til opvarmning, køling, ventilering og belysning heraf. Allerede indførte effektivitetsstandarder for miljøvenligt design og energimærkninger for husholdningsapparater⁵² har givet forbrugerne betydelige energibesparelser og de europæiske producenter af varer af høj kvalitet gode forretningsmuligheder. I henhold til den nuværende arbejdsplan om miljøvenligt design⁵³ vil Kommissionen fortsætte den samme linje med at fastsætte strengere forbrugskrav til varmekedler, vandvarmere, computere, luftkonditioneringsanlæg, tørretumbler, pumper, støvsugere og forskellige typer af belysning. Den vil også fremlægge en ny arbejdsplan for 2012-2014.

Energimærkning er en vigtig del af denne tilgang. Det er mest effektivt, når der tages udgangspunkt i forbrugernes valg. Kommissionen vil iværksætte en undersøgelse om forbrugernes forståelse af energimærkning. Derved bliver det nemmere at tilpasse sig forbrugerinteresserne (f.eks. overvejelser om hvordan forskellige mærkninger opfattes, og hvordan markedsføring påvirker forbrugerne), når der fremover skal træffes mærkningsforanstaltninger, og også støtte dialogen med forbrugerorganisationerne.

Mere end 40 % af vinduesruderne i EU er stadig enkeltruder, og yderligere 40 % er førstegenerations ikke-laminerede termoruder⁵⁴. Kommissionen vil arbejde på at fremme markedsudbredelsen af mere effektive bygningskomponenter, for eksempel ved at anvende rammerne for miljøvenligt design eller mærkning på ruder.

Kommissionen vil i sit fremtidige arbejde vedrørende miljøvenligt design og energimærkning undersøge mulighederne for at dække både hele systemer og enkelte produkter. Med henblik på at styrke disse foranstaltningers effektivitet vil Kommissionen fortsat analysere produkternes energimæssige påvirkninger under hele deres livscyklus. Kommissionen ønsker at styrke markedsovervågningen for at sikre, at produktkravene bliver ordentligt gennemført, og støtte foranstaltninger, der skal hjælpe forbrugere, installatører og detailhandlere med at gøre bedst mulig brug af energimærkningerne.

- **Stærkere forbrugere ved hjælp af ny teknologi**

I henhold til den nuværende EU-lovgivning⁵⁵ burde slutforbrugere allerede blive informeret om deres energiforbrug på forbrugstidspunktet for at sætte dem i stand til at regulere deres forbrug via individuelle målere, hvad angår alle vigtige typer energi: elektricitet, gas, varme

⁵¹ The functioning of retail electricity markets for consumers in the European Union (SEK(2010) 1409).

⁵² Køleskabe, frysere, fjernsynsapparater, opvaskemaskiner, vaskemaskiner, ventilatorer, nogle typer belysning og dekoderer til digitale fjernsynsapparater.

⁵³ Etablering af arbejdsplanen for 2009-2011 i henhold til direktivet om miljøvenligt design (SEK(2008) 660).

⁵⁴ Vurdering udarbejdet af TNO for Glass for Europe.

⁵⁵ Direktiv 2006/32/EF, direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF.

og køling samt varmt vand. Regningen og kontrakten bør oplyse dem om priser og energiomkostninger. Dette bør fremlægges på en måde, der kan hjælpe dem med at optimere energieffektiviteten, for eksempel ved at sammenligne deres forbrug med standarder eller tilgængelige energieffektive løsninger.

I praksis skal disse forbrugerrettigheder stadig gennemføres korrekt. Informationsmaterialet skal tilpasses forbrugerbehovet bedre. Kommissionen vil samarbejde med medlemsstaterne om at sikre den fulde gennemførelse af disse og andre EU-lovbestemmelser om energieffektivitet.

I de kommende år vil mulighederne for at indsamle og videreformidle oplysninger om energiforsyning og –forbrug tage et kvantespring med implementeringen af et europæisk intelligent energinet. Disse oplysninger vil gøre det muligt for forbrugerne at spare energi. Medlemsstaterne er forpligtet til at forsyne mindst 80 % af slutforbrugerne med intelligente elmålere senest i 2020, forudsat at dette bakkes op af en gunstig national cost-benefit-analyse⁵⁶. Det er vigtigt at sikre, at der også udvikles intelligente systemer inden for andre netværk såsom varme, køling og gas⁵⁷, og at disse intelligente netværk alle bidrager til at opbygge et velfungerende, interoperationelt marked for energieffektive ydelser. Intelligente energinet og målere skal udgøre grundstenen for udviklingen af intelligente apparater, så der opnås endnu større energibesparelser ved at købe mere energieffektive apparater. Der vil opstå nye tjenester i forbindelse med udviklingen af intelligente energinet, som dermed sætter energitjenesteselskaber og ikt-udbydere i stand til at tilbyde forbrugerne tjenester til at holde styr på elforbruget med jævne mellemrum (via f.eks. internettet eller mobiltelefonen) og gøre det muligt at anføre forbruget fra specifikke apparater på elregningen. Ud over fordelene for private forbrugere vil de nøjagtige oplysninger om energiforbruget ved hjælp af intelligente målere stimulere virksomheders og offentlige myndigheders efterspørgsel efter energitjenester, hvilket vil give energitjenesteselskaberne mulighed for at tilbyde troværdige kontrakter om energiydelser med henblik på at reducere energiforbruget. Intelligente energinet, målere og apparater vil gøre det muligt for forbrugerne at vælge at aktivere apparaterne uden for spidsbelastningsperioderne, hvor energiforsyningen er billigere, eller når der er meget vind- eller solenergi til rådighed – til gengæld for økonomiske incitamenter. Endelig vil forbrugerne opleve, hvor bekvemt og potentielt energibesparende det er at kunne fjerntænde og -slukke apparaterne.

Det kræver de rette standarder for målere og apparater at opfylde dette, og leverandørerne skal forpligtes til at give forbrugerne relevante oplysninger (f.eks. præcis fakturering) om deres energiforbrug, herunder adgang til rådgivning om, hvordan de kan gøre forbruget mindre energikrævende og dermed reducere omkostningerne. Til dette formål vil Kommissionen foreslå passende foranstaltninger for at sikre, at teknologisk innovation, herunder levering af intelligente elnet og intelligente målere, opfylder denne funktion. Foranstaltningerne vil indebære minimumskrav for indholdet og udformningen af informationsformidling og –tjenester.

Yderligere er Kommissionen nødt til at sikre, at energimærkninger (energiattester) og -standarder for bygninger og apparater i nødvendigt omfang tager højde for at få inkorporeret den teknologi, der skal klargøre apparater og bygninger, der skal tilsluttes de intelligente

⁵⁶ Direktiv 2009/72/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet.

⁵⁷ I henhold til direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas bør intelligente elmålere indføres inden for en rimelig frist.

elnet, så de uden problemer kan integreres i infrastrukturen af intelligente elnet og apparater. Apparater som køleskabe, fryserne og varmepumper kan være de første, der tages fat på.

7. TRANSPORT

Ud over de sektorer, der beskrevet i detaljer i denne plan, er transport - der tegner sig for 32 %⁵⁸ af det endelige energiforbrug - et centralt område for energibesparelser. Det er den hurtigst voksende sektor hvad angår energiforbrug, og den er samtidig mest afhængig af fossilt brændsel. I den kommende hvidbog om transport udarbejdes der en strategi for forbedring af effektiviteten inden for transportsektoren, som omfatter indførelse af avancerede trafikforvaltningssystemer inden for alle områder: investering i infrastruktur og oprettelse af et fælles europæisk transportområde til fremme af multimodal transport, intelligent prissætning og effektivitetsstandarder for alle køretøjer inden for alle områder samt andre foranstaltninger til fremme af innovative køretøjer.

8. EN RAMME FOR NATIONALE TILTAG

Medlemsstaterne spiller hovedrollen, når det drejer sig om at indføre de nye energieffektive politikker og foranstaltninger, der skal til for at nå 20 %-målet. Indtil nu har de nationale handlingsplaner for energieffektivitet (NEEAP), som blev indført under direktivet om energitjenester, udgjort den nationale ramme for udarbejdelse af en politik på energieffektivitetsområdet⁵⁹. I betragtning af denne nye plan for energieffektivitet, som omfatter alle sektorer fra produktion til slutbrugeren, står det klart, at anvendelsesområdet for de nationale rammer skal udvides til at dække hele energikæden for at udnytte potentialet for energibesparelser endnu mere⁶⁰.

Samtidig åbner lanceringen af det første europæiske semester af forudgående samordning af politikkerne inden for rammerne af Europa 2020-strategien nye muligheder for Kommissionen for at følge og vurdere medlemsstaternes fremskridt inden for energieffektivitet på årsbasis.

Da det er vigtigt at følge de nationale resultater for at vurdere de fremskridt, der er gjort hen imod det europæiske 20 %-mål, vil Kommissionen i de kommende måneder analysere, hvad den mest passende overvågningsramme kan være.

9. KONKLUSION

De foreslåede foranstaltninger i denne plan tager sigte på at indhente efterslæbet i forhold til at nå EU's mål om energibesparelser på 20 % samt at bidrage til at realisere vores 2050-målsætning om en ressourceeffektiv lavemissionsøkonomi og sigte mod en højere grad af energimæssig uafhængighed og forsyningssikkerhed. En fuld gennemførelse af denne plan

⁵⁸ I 2008. Se Eurostats indikatorer for energi, transport og miljø, 2010.

⁵⁹ Se vedlagte arbejdsdokument SEK(2011) 276: National Energy Efficiency Action Plans (NEEAPs): update on implementation.

⁶⁰ Den eksisterende energieffektivitetslovgivning er udvidet til at omfatte EU's naboer i Sydøst- og Østeuropa i kraft af energifællesskabstraktaten (eller er ved at blive udvidet, når der er tale om nyere EU-lovgivning). Rammen for fremme af energieffektivitet, herunder 20 %-målet, gælder derfor partnere, der ønsker at tiltræde EU. Nye EU-energieffektivitetsinitiativer tilføjes automatisk til energieffektivitetslovgivningen.

skulle medføre betydelige energibesparelser. Det anslås, at den offentlige sektors tiltag og de nye minimumskrav til energieffektivitet for apparater skulle give besparelser på op til 100 mio. tons olieækvivalenter, og at tilsvarende besparelser også kan forventes af foranstaltninger i transportsektoren samt fra energibesparelser for forbrugerne fra deres energileverandører⁶¹.

De bindende foranstaltninger, der er foreslået i denne plan, vil blive gennemført via passende lovgivningsmæssige instrumenter, herunder et forslag til en retsakt, der omfatter revision af de eksisterende direktiver om energitjenester og kraftvarme⁶². Det næste skridt i 2011 er vedtagelsen af forslaget⁶³, vedtagelsen af nye foranstaltninger til miljøvenligt design og energimærkning, lanceringen af intelligente byer og lokalsamfund, og et forslag om finansieringsværktøjer, der vil blive fremlagt under budgetdrøftelserne i 2011.

Kommissionen opfordrer EU-institutionerne, medlemsstaterne og alle berørte interessenter til at støtte denne nye energieffektivitetsplan, til aktivt at deltage i drøftelserne om gennemførelsesforanstaltningerne og til at arbejde tæt sammen om dens gennemførelse.

⁶¹ Skøn for foranstaltningsspecifikke energibesparelser, med visse overlapninger.

⁶² Direktiv 2006/32/EF og direktiv 2004/8/EF.

⁶³ Forslaget omfatter de foranstaltninger i denne plan, der omhandler offentlige indkøb af varer, tjenesteydelser og arbejdskraft, renovering af offentlige bygninger, kontrakter om energiydelser, splittede incitamenter til at højne ydeevnen, energitjenestevirksomheder, effektivitet i energiproduktionen, adgang for kraftvarmeproduceret el til elnettet, energibesparelsesforpligtelser, energisyn, informationstjenester for energiforbrugerne og energieffektivitet i lovgivning om elnet.